

อุปกรณ์และวิธีการ

1. อุปกรณ์ในการดำเนินการ

- 1.1 แผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วน 1:50,000 ของกรมแผนที่ทหารปี 2512 ลำดับชุด L 7017 ระบุว่า 473I 4744II 4843I II IV 4844 I-IV 4845 I-IV 4846I 4847II 4944 IV 4945I-IV 4946I-IV 4947II-IV 5045IV 5046III-IV
- 1.2 แผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วน 1:250,000 ของกรมแผนที่ทหาร ลำดับชุด 1501s ระบุว่า NE 47-3, NE 47-7, NE 47-11 ปี 2521
- 1.3 แผนที่ธรณีวิทยาจังหวัดลำปาง มาตราส่วน 1:500,000 ของกองธรณีวิทยา กรมทรัพยากรธรณี ปี 2515 รวบรวมจากกองสำรวจดิน กรมพัฒนาที่ดิน
- 1.4 แผนที่ดินจังหวัดลำปางปี 2525 มาตราส่วน 1:100,000 กองสำรวจดิน กรมพัฒนาที่ดิน
- 1.5 แผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินจังหวัดลำปางปี 2520 มาตราส่วน 1:100,000 กองสำรวจดิน กรมพัฒนาที่ดิน
- 1.6 สถิติปริมาณน้ำฝนและกระแสน้ำกราฟบันทึกน้ำฝนรายวัน ของสถานีอุทกวิทยาแม่จาง กองอุทกวิทยา กรมชลประทาน
- 1.7 สถิติปริมาณน้ำฝนและจำนวนวันที่ฝนตกรายเดือน ของสถานีวัดน้ำฝนต่าง ๆ ที่มีในจังหวัดลำปางและอำเภอรอบนอกที่มีเขตติดต่อ จากกองอุทกวิทยา กรมชลประทาน
- 1.8 อุปกรณ์การสำรวจและเก็บตัวอย่างดิน ประกอบด้วย
 - ก. อุปกรณ์เก็บตัวอย่างดิน
 - กระบอบเก็บตัวอย่างดินแบบไม่ทำลายโครงสร้าง
 - ข้อนตอกและไม้รอง (ดูรูปในภาคผนวกที่ 18)
 - ผาขาววางและยางรัด

ข. อุปกรณ์วัดความยาว ความชื้นและทิศทางของความลาดเท

- เครื่องวัดความชันในสนาม (Abney hand level)
- เทปวัดระยะ
- เข็มทิศ

ค. อุปกรณ์สำรวจและทำค่าบรรยายหน้าตัดดิน

- คู่มือสำรวจและทำค่าบรรยายหน้าตัดดิน ของ FAO
- ชุดตรวจสอบความเป็นกรด-ด่างของ Hillige Truoge
- สมุกเทียบสี (Munsell Soil Color Chart)
- แวนขยาย
- เทปวัดระยะขนาด 2 เมตร
- กระบอกลีคน้ำ
- กรดเกลือเจือจาง (HCl)
- มอนธอร์ณี
- ส่วนเจาะสำรวจดิน (Auger)

ง. อุปกรณ์บันทึกข้อมูล

- แบบฟอร์มบันทึกข้อมูล (ภาคผนวกที่ 1)
- กล้องบันทึกภาพ

1.9 แผนที่ภูมิประเทศเพื่อช่วยในการเดินทางของกรมแผนที่ทหาร

1.10 แผนที่ดิน ของกองสำรวจดิน

1.11 ขานพาหนะของโครงการพัฒนาที่ดินเพื่อการเกษตรภาคเหนือ

1.12 อุปกรณ์เขียนแผนที่

2. วิธีการดำเนินงาน

2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ (secondary data)

- 1 แผนที่แสดงสภาพภูมิประเทศมาตราส่วน 1:50,000 จากกรมแผนที่ทหาร (2512) ชุด L 7017 ระวังของจังหวัดลำปาง (ข้อ 1.1)
- 2 แผนที่แสดงสภาพภูมิประเทศ มาตราส่วน 1:250,000 จากกรมแผนที่ทหาร (2521) ชุด 1501 s ระวัง NE 47-3 NE 47-7, NE 47-11
- 3 แผนที่ธรณีวิทยาจังหวัดลำปาง มาตราส่วน 1:500,000 รวบรวมจากรายงานการสำรวจดินของกองสำรวจดิน (2525) กรมพัฒนาที่ดินและสังค (2515)
- 4 แผนที่ธรณีสัณฐานวิทยาจังหวัดลำปาง มาตราส่วน 1:500,000 รวบรวมจากรายงานการสำรวจดินของกองสำรวจดิน (2525) กรมพัฒนาที่ดิน
- 5 แผนที่แสดงสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดิน ของจังหวัดลำปาง จากกองสำรวจดิน (2520) กรมพัฒนาที่ดิน
- 6 กราฟบันทึกน้ำฝนรายวันของสถานีอุทกวิทยาแม่จาง รวบรวมจากกองอุทกวิทยา กรมชลประทาน โดยการอัดสำเนา
- 7 ข้อมูลน้ำฝนรายวันของสถานีอุทกวิทยาแม่จาง รวบรวมจากกองอุทกวิทยา กรมชลประทาน
- 8 ข้อมูลน้ำฝนและจำนวนวันที่ฝนตก รายเดือน ของสถานีวัดน้ำฝนต่าง ๆ ในจังหวัดลำปาง และอำเภอรอบนอกที่มีเขตติดต่อ จากกองอุทกวิทยา กรมชลประทาน
- 9 ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดลำปาง จากสำนักงานจังหวัดลำปาง สำนักงานสถิติแห่งชาติ และจากรายงานการสำรวจดินของกองสำรวจดิน
- 10 เอกสารอ้างอิงต่าง ๆ จากห้องสมุดและหน่วยงานต่าง ๆ ของราชการที่เกี่ยวข้อง

2:2 การเก็บรวบรวมข้อมูลในสนามท้องที่จังหวัดลำปาง

1 กำหนดจุดเก็บข้อมูลของดินแต่ละชุดในพื้นที่ตัวอย่าง โดยพิจารณาจากขอบเขตของชุดดินและจุดเก็บตัวอย่างของกองสำรวจดิน ซึ่งจุดเก็บตัวอย่างดินชุดต่าง ๆ แสดงในภาคผนวกแผนที่ ที่ 1

2 การเก็บข้อมูลของดินแต่ละชุดนั้น จะทำการเจาะสำรวจลักษณะของดินให้ตรงกับลักษณะคำบรรยายหน้าตัดดินแต่ละชุด แล้วจึงทำการเก็บข้อมูลโดยเก็บข้อมูลต่างๆ ดังนี้

- ตัวอย่างดินแบบไม่ทำลายโครงสร้าง
- ตัวอย่างดินแบบทำลายโครงสร้าง
- เปอร์เซ็นต์ความลาดเทของพื้นที่
- ความยาวของความลาดเทของพื้นที่โดยประมาณ ที่ทำให้เกิดการชะล้างพังทลายของดิน (erosion slope length)
- ทิศทางของความลาดเท
- สภาพการใช้ที่ดินและพืชพรรณในปัจจุบัน
- ลักษณะและอัตราการเกิดการชะล้างพังทลายของดิน

3 ในกรณีเก็บตัวอย่างดินโดยอาศัยสภาพทางธรณีวิทยา จะยึดถือลักษณะของหินที่พบเป็นหลัก และเก็บข้อมูลตามข้อ 2 พร้อมทั้งทำคำบรรยายหน้าตัดดิน (ภาคผนวกที่ 19)

4 นำข้อมูลที่รวบรวมในภาคสนามมาวิเคราะห์หาค่าของปัจจัยที่ทำให้เกิดการสูญเสียดินต่อไป

3. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การวิเคราะห์ค่าการชะล้างพังทลายของดินที่เกิดจากฝน (rainfall and runoff factor or rainfall erosivity index : R-Index)

1 นำกระดาษกราฟจากสถานีที่มี เครื่องบันทึกปริมาณน้ำฝนอัตโนมัติ ซึ่งถือว่าเป็นสถานีตัวแทนของพื้นที่ที่ทำการศึกษา คือสถานีอุทกวิทยาแม่จาง

2 อ่านกราฟจากกระดาษกราฟบันทึกปริมาณและความแรงของฝน เพื่อคำนวณค่า EI_{30} (ดูตัวอย่างการคำนวณค่า EI_{30} จากภาคผนวกที่ 4 พร้อมทั้งปรับปริมาณน้ำฝนจากกราฟและปริมาณน้ำฝนรายวันจากเครื่องวัดแบบธรรมดาให้ถูกต้อง ตามวิธีของ Faustonen (1969)

3 ผลรวมของค่า EI_{30} ของแต่ละเดือนนำไปคำนวณหาค่าครชนีการชะล้างพังทลายของดินที่เกิดจากฝน (R) จากสูตร $R = EI_{30}/100$

4 นำค่าครชนีการชะล้างพังทลายของดินที่เกิดจากฝน ปริมาณน้ำฝนและจำนวนวันที่ฝนตกของแต่ละเดือนของทุก ๆ ปี ไปสร้างสมการหาความสัมพันธ์ระหว่างครชนีการชะล้างพังทลายของดินที่เกิดจากฝน (R -Index) กับปริมาณน้ำฝนและจำนวนวันที่ฝนตก

5 นำสมการที่ได้จากข้อ 1.4 ไปหาค่าครชนีการชะล้างพังทลายของสถานีวัดน้ำฝนอื่น ๆ ที่ทราบค่าปริมาณน้ำฝนและจำนวนวันที่ฝนตกเฉลี่ย

6 ผลรวมของค่าครชนีการชะล้างพังทลายของดินที่เกิดจากฝน ของทุกเดือนในรอบปี (ยกเว้นธันวาคม-กุมภาพันธ์ ซึ่งถือว่าไม่มีฝนตก) ของแต่ละสถานีจะได้ค่าครชนีการชะล้างพังทลายของสถานีนั้น ๆ ในหนึ่งปี

7 แทนค่าครชนีการชะล้างพังทลายของดินที่เกิดจากฝนลงในแผนที่ แล้วอาศัยหลักการสร้าง Isohyetal map มาสร้าง Isoerodent map ซึ่งจะนำไปใช้ใน

การคำนวณหาการสูญเสียดินต่อไป

8 แผนที่ได้ในขั้นตอนสุดท้ายจะมีมาตราส่วน 1:250,000

3.2 การวิเคราะห์ความยากง่ายของการเกิดการชะล้างพังทลายของดิน (Soil erodibility : K)

ในการประเมินค่าความยากง่ายของการเกิดการชะล้างพังทลายของดิน อาศัยการหาจาก Soil erodibility Nomograph ของ Wischmeier และคณะ (1971) รูปที่ 15 แต่ถ้าวัดค่าการวิเคราะห์ดิน เช่นเปอร์เซ็นต์อินทรีย์วัตถุมีค่าสูงกว่า 5 เปอร์เซ็นต์ จะอาศัยการหาจากสูตร

$$100 K = 2.1M^{1.14}(10^{-4})(12-a) + 3.25(b-2) + 2.5(c-3)$$

M เป็นตัวแปรเกี่ยวกับอนุภาคดิน (ดูรายละเอียดหน้า 90 ประกอบ)

a เป็นเปอร์เซ็นต์อินทรีย์วัตถุ

b เป็นรหัสของโครงสร้างของดิน และ

c เป็นชั้นของการซึบซ่านน้ำของดิน (Wischmeier และ Smith, 1978) สำหรับคุณสมบัติของดินที่ใช้ในการประเมินค่า คือ

1. เปอร์เซ็นต์ซิลต์ (silt) เปอร์เซ็นต์ทรายละเอียดมาก (very fine sand) ($\phi 0.002-0.10$ มม.)
2. เปอร์เซ็นต์ทรายละเอียดถึงทรายหยาบมาก (fine sand to very coarse sand) ($\phi 0.10-2.00$ มม.)
3. เปอร์เซ็นต์อินทรีย์วัตถุ (percent organic matter)
4. โครงสร้างของดิน (soil structure)
5. ชั้นของการซึบซ่านน้ำของดิน (soil permeability)

การวิเคราะห์คุณสมบัติของดินกระทำดังนี้

- 1 การวิเคราะห์เชิงกล เพื่อหาเปอร์เซ็นต์ของอนุภาคดิน ได้แก่ ทรายละเอียดถึงทรายหยาบมาก ($\phi 0.10-2.00$ มม.) อนุภาคดินทรายละเอียดมาก ($\phi 0.05-0.10$ มม.) และอนุภาคซิลต์ ($\phi 0.002-0.05$ มม.) ใช้วิธี Pinpette Sampling และ Sieving Method (ชรัพันธ์ 2523, Pat, 1965) ทรายละเอียดในภาคผนวกที่ 17
- 2 การวิเคราะห์หาเปอร์เซ็นต์ปริมาณอินทรีย์วัตถุ การวิเคราะห์ใช้วิธีของ Walkley และ Black (ทัศนีย์ 2520) ทรายละเอียดการวิเคราะห์ในภาคผนวกที่ 16
- 3 การวิเคราะห์ชนิดของโครงสร้างและการให้รหัส การจำแนกชนิดของโครงสร้างยึดหลักการของ USDA soil survey staff (1951) และการให้รหัสโครงสร้างจำแนกตามวิธีของ Wischmeier และคณะ (1971) ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 แสดงชนิดและรหัสของโครงสร้างดิน

โครงสร้างดิน	รหัส
Very fine granular	1
Fine granular	2
Medium or coarse granular	3
Blocky, platy or massive	4

ที่มา : Wischmeier และคณะ (1971)

4. การวิเคราะห์การซึมผ่านน้ำของดิน (Permeability) และการจัดชั้น หลักการวิเคราะห์นั้นใช้หลักการวิเคราะห์ค่า Saturated hydraulic conductivity โดยวิธี Constant-head (ดูรายละเอียดการวิเคราะห์ได้ในภาคผนวกที่ 18 แล้วนำค่าที่วิเคราะห์ได้มาจัดชั้น ดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 แสดงรหัสชั้นและค่าของ Hydraulic Conductivity และ Permeability

รหัส	ชั้น (Class)	Hydraulic Conductivity (cm/hr.)	Permeability ($\times 10^{-10}$ cm ²)
6	Very slow	0.125	3
5	slow	0.125-0.5	3-15
4	Moderately slow	0.5 - 2.0	15-60
3	Moderate	2.0 - 6.25	50-170
2	Moderately rapid	6.25-12.5	170-350
1	Rapid	12.5-25.0	350-700
	Very rapid	25.0	700

ที่มา : O'Neal (1952); อ้างโดย Klute (1965)

5 นำค่าการวิเคราะห์หาค่าของดินแต่ละชุดและของลักษณะทางธรณีวิทยาไปหาค่าความยากง่ายของการเกิดการชะล้างพังทลายของดิน (K) จาก Soil Erodibility Nomograph หรือโดยสูตร $100 K = 2.1 M^{1.14} (10^{-4})^{(12-a)+3.25(b-2)+2.5(c-3)}$

6 นำค่าความยากง่ายของการเกิดการชะล้างพังทลายของดินลงในแผนที่ดิน ส่วนบริเวณภูเขาและที่ลาดชันที่ไม่มีการสำรวจดิน ใช้ลักษณะทางธรณีวิทยาเป็นหลัก ขอบเขตของหน่วยแผนที่ที่เป็นหน่วยดินสัมพันธ์จะใช้การถ่วงน้ำหนัก โดยอาศัยเปอร์เซ็นต์ที่พบดินในหน่วยดินนั้น ๆ ในการถ่วงน้ำหนัก

7 การแสดงค่าความยากง่ายของการชะล้างพังทลายของดินในแผนที่นั้น จัดเป็นระดับของความสูงต่ำ ตามการจัดระดับของ Bergsma (1984) ดังตารางที่ 23 ตารางที่ 23 แสดงชั้น ชื่อชั้น และค่าของความยากง่ายในการเกิดการชะล้างพังทลายของดิน (K)

ลำดับชั้น	ชื่อชั้น (class name)	ค่าความยากง่ายในการเกิดการชะล้างพังทลายของดิน (K)
1	ต่ำมาก (Very low)	< 0.04
2	ต่ำ (Low)	0.04 - 0.08
3	ปานกลาง (medium)	0.08 - 0.17
4	สูง (high)	0.07 - 0.35
5	สูงมาก (Very high)	0.35 - 0.70

ที่มา : Bergsma (1984)

8 แทนค่าความยากง่ายในการเกิดการชะล้างพังทลายของดินตามชั้นต่าง ๆ ลงในแผนที่ดิน ก็จะได้อแผนที่แสดงค่าความยากง่ายในการเกิดการชะล้างพังทลายของดินในจังหวัดลำปาง

9 ข้อมแผนที่ให้มีมาตราส่วน 1:250,000 ดังภาคผนวกแผนที่ที่ 3

3.3 การวิเคราะห์ค่าปัจจัยความยาวและความชันของความลาดเท (LS) กระทำไ้ดังนี้

1 การประเมินค่าความยาวและความชันของความลาดเทนั้น เป็นการประเมินค่าในพื้นที่ตัวอย่าง (Sample area) ของดินแต่ละชุดและตามลักษณะทางธรณีวิทยา

3.2 นำค่าความยาว (L) และความชัน (s) ไปหาค่า LS ของชุดดินและลักษณะทางธรณีวิทยา โดยใช้แผนภาพ(ดูภาคผนวกที่ 7-9) ของ Wischmeier และ Smith(1978) ในกรณีที่แผนภาพไม่สามารถหาค่า LS ได้ จะคำนวณจากสูตรหาค่า LS ดังนี้

$$LS = \sqrt{\lambda} (0.0138 + 0.00965s + 0.00138s^2)$$

$$\text{หรือ } LS = \left(\frac{\lambda}{22.13}\right)^m (0.065 + 0.045s + 0.0065s^2)$$

โดยที่ A = ความยาวของความลาดเท (เมตร)

s = ความชันของความลาดเท (เปอร์เซ็นต์)

$$m = 0.5 \text{ ถ้า } s > 5\% ; m = 0.4 \text{ ถ้า } 3\% < s < 5\% ;$$

$$m = 0.3 \text{ ถ้า } 1\% < s < 3\% \text{ และ } m = 0.2 \text{ ถ้า } s < 1\%$$

3 กรณีของหน่วยดินสัมพันธ์ ใช้หลักการถ่วงน้ำหนักของความชัน (s) และความยาว (L) ของความลาดเทเช่นเดียวกับการถ่วงน้ำหนักของค่าความยากง่ายในการเกิดการชะล้างพังทลายของดิน แล้วจัดกลุ่มของค่า LS โดยอาศัยการประยุกต์การจัดชั้นของความยาวและความชันของความลาดเท ดังตารางที่ 24

4 แทนค่า LS ตามกลุ่มต่าง ๆ ในแผนที่จะได้แผนที่แสดงค่า LS ของจังหวัดลำปาง

5 ย่อแผนที่ให้มีมาตราส่วน 1:250,000 ดังภาคผนวกแผนที่ที่ 4

3.4 การประเมินค่าปัจจัยการใช้ประโยชน์ที่ดินและการจัดการพืช (C)

1 รวบรวมค่า C จากการทดลองที่มีการหาค่า C ของพืชแต่ละชนิด ซึ่งค่า C ของพืชแต่ละชนิดที่ปรากฏในแผนที่การใช้ที่ดินจังหวัดลำปาง ได้รวบรวมมาจากเอกสารอ้างอิงต่าง ๆ ดังนี้ มนัส (2521) ไพฑูรย์ (2524) คณะวนศาสตร์ (2524) กรมพัฒนาที่ดิน (2526) มนุ (2526) Wischmeier และ Smith(1978) และ Sing และคณะ (1981)

2 ย่อแผนที่การใช้ที่ดินให้มีมาตราส่วน 1:250,000 เพื่อใช้ในการคำนวณค่าการสูญเสียดินต่อไป ดังภาคผนวกแผนที่ที่ 5

ตารางที่ ๕๔ แสดงการจัดชั้นของความยาว (L) ความชัน (S) และค่า LS

ความยาว L (เมตร) ความชัน : S(%)	สั้นมาก (12-30)	สั้น (30-60)	ปานกลาง (60-150)	ยาว (150-300)	ยาวมาก (> 300)	หมายเหตุ
Nearly level 1(0-2)	0.11 ^{1/2} 0.05-0.20	0.14 0.07-0.24	0.19 0.08-0.32	0.23 0.01-0.40	> 0.40	1/ ค่ารวมจากค่า L,S ที่เป็นจุด กึ่งกลางของชั้น
Gently undulating 3(2-4)	0.25 0.15-0.39	0.32 0.20-0.52	0.41 0.24-0.75	0.52 0.32-0.99	> 0.99	
Steeply undulating 5(4-6)	0.44 0.20-0.66	0.60 0.39-0.94	0.84 0.52-1.48	1.14 0.75-2.09	> 2.09	2/ ค่ารวมจากค่า L,S ต่ำสุด และสูงสุดของ ชั้นตามลำดับ
Gently Rolling 8(6-10)	0.82 0.42-1.36	1.20 0.66-1.92	1.83 0.94-3.03	2.68 1.48-4.29	> 4.29	
Steeply rolling 13(10-16)	1.70 1.29-2.85	2.49 1.36-4.03	3.81 1.92-6.37	5.58 3.03-9.02	> 9.02	
Hilly 21(16-21)	3.62 1.80-6.11	5.30 2.85-8.65	8.10 4.03-13.66	11.86 6.37-19.34	> 19.34	
Steep 33(25-40)	8.17 3.87-14.28	11.97 6.11-20.20	18.28 8.65-31.89	26.76 13.66-45.16	> 45.16	
Very steep 50(40-60)	18.08 9.03-30.46	26.47 14.28-43.09	40.43 20.20-68.03	59.20 31.89-96.34	> 96.34	

ที่มา : ประยุกต์จาก Bergsma (1985)

3.5 การประเมินค่าปัจจัยการอนุรักษ์ดิน (P)

ในการศึกษาครั้งนี้ถือว่าทุกบริเวณไม่มีการอนุรักษ์ดิน (ค่า $P = 1$) ยกเว้นดินนาซึ่งมีคันนาล้อมรอบแปลง นอกจากจะช่วยเก็บกักน้ำแล้วยังช่วยป้องกันการสูญเสียดิน ให้มีค่า $P = 0.05$ ซึ่งเป็นระบบอนุรักษ์ดินที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด (ไพฑูริย์ 2524)

3.6 การประเมินค่าการชะล้างพังทลายของดิน (A)

จากการสร้างแผนที่ของค่าการชะล้างพังทลายของผืน (R-Index)

ในข้อ 3.1 การประเมินค่าความยากง่ายในการเกิดการชะล้างพังทลายของดิน (K) ในข้อ 3.2 การประเมินค่าปัจจัยความยาวและความชันของความลาดเท (LS) ในข้อ 3.3 และแผนที่แสดงสภาพการใช้ที่ดินในข้อ 3.4 เราสามารถประเมินค่าการชะล้างพังทลายของดินได้ดังนี้

1 เนื่องจากค่า K, LS มีการประเมินค่าจากพื้นที่ตัวอย่างของหน่วยแผนที่ดิน ดังนั้นเมื่อมีการประเมินค่าการชะล้างพังทลายของดิน จึงสามารถประเมินค่า $K \times LS$ ของแต่ละหน่วยแผนที่ในหน่วยเดียวกันได้

2 นำแผนที่ที่มีการประเมินค่า $K \times LS$ ไปวางทับบนแผนที่ Isoerodent เป็นการประเมินค่าศักยภาพของการเกิดการชะล้างพังทลายของดิน (Potential Water - Erosion) ในการคำนวณนั้นเราใช้หลักของเส้น R-Index ที่อยู่ใกล้จุดศูนย์กลางของหน่วยแผนที่มากที่สุดเป็นค่า R ของหน่วยนั้น ๆ กรณีที่ขอบเขตของหน่วยแผนที่ยาวมาก ๆ จะแบ่งออกเป็น 1, 2 หรือ 3 ช่วงตามความเหมาะสม ซึ่งสุดท้ายเราจะได้อัตราตัวเลขที่แสดงถึงศักยภาพของการเกิดการชะล้างพังทลายของแต่ละหน่วย

3 นำค่าศักยภาพ ของการเกิดการชะล้างพังทลายมาจัดระดับความรุนแรงเพื่อแสดงในแผนที่ "ศักยภาพการเกิดการชะล้างพังทลายของดิน" (Potential water erosion hazard map) ตามวิธีการของ Bergma (1985) ในตารางที่ 25

4 นำแผนที่ในข้อ 3 ที่ทราบค่าศักยภาพการชะล้างพังทลายไปวางซ้อนทับกับแผนที่แสดงสภาพการใช้ที่ดิน (C) เพื่อการประเมินค่าการชะล้างพังทลายที่เกิดขึ้นจริง (Actual water erosion hazard)

5 นำค่าประเมินการชะล้างพังทลายของดินในข้อ 4 ไปจัดชั้นความรุนแรงของการเกิดการชะล้างพังทลายของดินเช่นเดียวกับข้อ 3 แล้วแสดงลงในแผนที่ จะได้แผนที่

แสดงค่าการเกิดการชะล้างพังทลายของดินที่แท้จริง (Actual water erosion hazard map)

6 การซ้อนทับแผนที่นั้น อาศัยแผนกระดาษโปร่งแสงและโต๊ะแสงเข้าช่วย

ตารางที่ 25 แสดงการจัดชั้นของการชะล้างพังทลายของดินตามวิธีของ Bergsma(1985)

ชั้นของความรุนแรง	คำอธิบายความรุนแรง	ปริมาณการชะล้างพังทลายของดิน	
		ตัน/เฮกตาร์/ปี	ตัน /ไร่/ปี ^{1/}
1	ต่ำมาก	0-5	0-1
2	ต่ำ	5-12	1-2 ^{2/}
3	ปานกลาง	12-25	2-4
4	สูง	25-60	4-10
5	สูงมาก	> 60	> 10

หมายเหตุ 1/ เป็นการประมาณจากการสูญเสียดินจาก ตัน/เฮกตาร์/ปี

2/ ระดับการสูญเสียดินที่ยอมรับได้